

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXI. ZATURDAG den 8sten JUNY 1833. N. 23.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe William Lee.

(Uit het Handelsblad.)

De geschiedenis bewijst dat eene vereeniging tusschen Oud-Nederland en Belgie onmogelyk is.

(Het vervolg en slot van onze laatste.)

Tweede Artikel.

Over het verschil in Taal, Zeden, enz.

"Durch seine Sprache constituirt sich ein Volk im Aeusseren verschieden von anderen; mit ihr geht daher auch sein Dasein als Volk unwiederbringlich verloren. Ein Volk, das seine Sprache liebt, achtet sich auch noch als solches; das Aufgeben dieser ist das stillschweigende Bekenntniss, dass man aufhören wolle ein Volk zu sein. An Erhaltung der Sprache hängt also ganz eigentlich Erhaltung der Nationalität. (*)

Prof. Heeren.

Door de vereeniging van Belgie met Oud-Nederland werden, althans op het papier, alle de Nederlanders tot ééne en dezelfde natie versmolten. In verband tot deze politieke beschikking moest ook het daarmede beoogde doel vooral worden bereikt door de invoering en algeheele vestiging eener *land-taal*. Bekend is het hoe 's Konings daartoe, zonder overhaastenden drang, en zonder naar eenigen dwang te zwemen, ingestelde, wyze, heilzame, geleidelyke, op tyd werkende, wel ingerigte bepalingen schipbreuk leden tegen het driest verzet der Belgen.

[illegible] taal des vereenigden Koningryks behoorde te zyn, blykt reeds enkel uit de daartoe in der tyd opgemaakte tabelle, van welke het resultaat hierin bestond, dat van de 3,643,000 zielen, die de bevolking der Zuidelyke of Belgische gewesten uitmaken, 2,267,000 de Nederlandsche Taal, 127,500 de Hoogduitsche en 1,243,500 deels Waalsch en deels Fransch spreken. (†)

"Met regt," zegt onze achtingwaarde en geleerde landgenoot, de Heer Collot d'Escury, "hadden de Franschen, toen zy in de jaren 1794 en 1795 Belgie ten tweeden male veroverden, de Belgen tot Franschen gemaakt, de Fransche taal moest derhalve in de openbare handelingen en afkondigingen der plaatselyke Besturen, te gelyk met de taal des lands, worden gebezigd; maar, in 1803 kwam het besluit te voorschyn hetwelk voorschreef de openbare akten in het Fransch te stellen; doch mogt men de overzetting in de *landtaal* daar nevens voegen, wanneer zulks door de belanghebbenden werd verlangd, terwyl men onderhandsche schrifturen in het Nederduitsch kon uitvaardigen, onder beding van, indien het stuk ter registratie werd aangeboden, alsdan by hetzelve eene Fransche vertaling moest worden gevoegd."

Zoo werden ook by de verandering van zaken in 1814, door den Koning, by Besluit van 1 October 1814, voorbereidende maatregelen ter bevordering van het herstel der landtaal genomen, en het voegen van Fransche vertalingen by de ter registratie aangeboden wordende akte dadelyk afgeschaft. Ten jare 1819 werd vervolgens de landtaal, als ware het, eigenlyk in hare regten hersteld, en werden de bepalingen en verordeningen getroffen, die er de bandhaving van konden verzekeren en bestendigen. Geen twyfel dus of 's Konings welmeenende inzigten voor de eer en het geluk des vereenigden volks zouden zyn vervuld geworden, indien slechts in her hart der Belgen eenig gevoel van nationale eer of van Vaderlandsliefde hadde gezeteld. In plaats daarvan, bleven zy de Fransche taal afgodisch beminnen, zonder echter dezelve genoegzaam te verstaan om zich by het gebruik, hetzy sprekende of schryvende, altyd tegen een meesmuilend medelyden van de zyde der echte Franschen te vrywaren. Van zulk eene dwaze en averegtsche verzotheid op de taal hunner buren, hebben zelfs vele leden der toenmalige Hooge Staatsvergaderingen, de ergerlykste bewyzen aan den dag gelegd. Zoo maakte onder anderen een van Aerschot in de Eerste Kamer der Staten-Generaal de laffe aanmerking dat "het Nederlandsch nimmer in Belgie de moedertaal zoude worden, omdat althans de dames het niet zouden willen spreken" (!) Zeer te regt werd dan ook door de Hollandsche leden eindelyk afgezien van de metterdaad te verre getrokken beleefdheid om de hooge staatsaangelegenheden en belangen, ten gevalle der verfranschte Belgen te hooren behandelen in eene taal die niet de hunne was, en die hun de grievende overtuiging moest geven van geene vrye, eigene nationale vertegenwoordiging te bezitten, tevens met gedurige herinnering aan al het diep grievende van het eenmaal getorschte juk der Fransche overheering.

Doch van toen af aan was ook reeds de eerlang te volgen ontbinding der onbestaanbare vereeniging beslist: toen, namelyk, onder tallooze petitien tegen zoogenaamde *grieven*, ook 's Lands Regering door de Belgen bestormd werd met petitien tegen het invoeren eener landtaal, die *hun eigen taal was*; zoo als zulks op het voldingendst is gebleken door zoo vele petition der bewoners van gehuchten en dorpen, waar zelfs de Fransche taal niet verstaan noch gesproken wordt, en die evenwel begeerden dat die taal in alle openbare akten zoude worden gehandhaafd; welk bewys van misleiding en bedrog, om onder velen slechts ettelyken te noemen, opgeleverd werd door petitien, onderteekend door de ingezetenen van 't Ginneken, van Lith en Lithoyen, Sottoghem, Bossevelde, Beleghem, Buxchote, Knesselaert, Nazareth, Dickebusch, enz.

Voor zoo verre nu Belgie by eene vereeniging met Oud Nederland het genot nog zoude kunnen deelachtig worden van die onmetelyke voordeelen welke deze vereeniging, ten koste van den bloei en de welvaart, ja tot volslagen ondergang der oude getrouwe zeven Provinciën aan Belgie gedurende vyftien jaren verschafte, zoude het zich nog wel getroosten willen tot het Koningryk der Nederlanden te behooren, maar het veracht de Nederlandsche taal, en met dezelve, noodzakelyk, de Nederlandsche zeden en alle denkbeeld van, of liefde tot een Nederlandsch vaderland. Zoo naauw is de taal eens volks met deszelfs zedelyk karakter en bestaan verwant, dat hy die de taal van het land zyner vaderen kan verachten ook in staat is om de moederlyke borst te vergeten, aan welke hy dartelend de eerste weldaden der Natuur heeft geemaakt; in staat is diegenen te verzaken aan wier nimmer te vergelden liefde hy, naast God, zyn aanzyn en al wat hy is en bezit en geniet te danken heeft. Te regt zegt een beroemd schryver: "wy twyfelen of er wel ééne ware deugd, één waarachtig talent, zonder vaderlandsliefde kunne bestaan."— En metterdaad houden wy het als onwederlegbaar vast staande dat geen weldenkend, deugdzaam mensch immer kan in staat zyn zyne moedertaal te verachten.— De liefde voor de moedertaal, toch, is op het naauwst verbonden aan de liefde voor het Vaderland; nimmer zal de eene van de andere kunnen gescheiden worden, want te zamen vormen zy eenen door de Natuur zelve vastgesnoerden band, die alle onze edelste aandoeningen en gewaarwordingen van onze geboorte tot aan ons graf omstrengelt, en die alleen met ons ten grave dalen wordt gesleakt. De moedertaal alleen schenkt ons tallooze liefdevolle herinneringen die ons met onwederstaanbare verteedering ook den grond onzer geboorte, ook het volk waartoe wy behooren, doen hoogschatten en beminnen.

De heilooze invloed welken, daarentegen, de verachting der landstaal uitoefent op het zedelyk karakter eens volks, is in onzen tyd maar al te zeer gebleken in dat zelfde Belgie, van hetwelk wy ons gelukkig moeten achten voor eeuwig te zyn gescheiden. Welke bewyzen, toch, heeft Belgie aan den dag gelegd dat het den rang van een zelfstandig onafhankelyk volk, waarop het aanspraak maakt, zoude waardig zyn? Door eene vreemde taal hooger te achten dan zyne eigene, heeft het gemeend zich ook tevens de achting van het beminde en gestreelde vreemde volk te zullen verwerven; wel verre van daar, heeft Belgie door zyn verbasterd en ontaard, of liever door deszelfs vernietigd volkskarakter zich, in den laatsten tyd meer dan ooit te voren, de bespotting en verachting niet alleenlyk van het door hetzelve vergoodde, en in alles, jammerlyk averegts, nageaapte Fransche volk, maar van gansch Europa, ja van de geheele beschaafde wereld, als tot een voor eeuwig onuitwischbaar schandmerk opgeladen. By ieder beschaafd volk heeft de liefde tot het Vaderland ten allen tyde wonderdaden doen volbrengen; by het zyne moedertaal verachtende Belgie heeft men daarentegen alle zedelyke volkswaarde tot zulk een uiterste uitgedoofd gezien, dat dit verbasterd menschengebroed in staat is geweest, in stede van voor een eigen Vaderland met heldendeugd goed en bloed ten offer te plengen, liever, ter verkryging van ingebeelde regten, het bloed van duizendtallen Franschen te doen stroomen! En zoude er dan ooit eene hereeniging, of zelfs maar eenige hoegenaamde gemeenschappelyke zedelyke betrekking mogelyk zyn tusschen zulk eenen verbasterden volkshoop en het van onheugelyke eeuwen af steeds roemruchtige, moedvolle, voor alle deugden en by uitnemendheid voor de liefde tot het Vaderland blakende Oud-Nederland? Neen, daarvoor behoede ons die zelfde Almagt, die steeds betoonde de God onzer Vaderen te zyn!

Wy meenen voor het tegenwoordige, genoeg te hebben gezegd om te voldingen dat ook het verschil in liefde en gehechtheid voor onze Moedertaal, die, onafhankelyk van het vaderlandsch gevoel, om rykdom en waarde veel hooger dan menige andere der meest geachte talen is te schatten, en voor geene andere in schoonheid en kracht behoeft te wyken, dat, zeggen wy, het verschil in liefde en gehechtheid voor de taal der Nederlanders alle verdere betrekkingen tusschen ons en de Belgen zedelyk onmogelyk maakt; weshalve dan ook te dezen opzigte het verfransehte Belgie aan alle de ontzenuwing van volkskarakter over te laten, beschouwd moet worden als een der meest doelmatig aan te wenden middelen tot behoudenis van den algemeenen vrede van Europa.

(*) "Een volk onderscheidt zich door deszelfs taal uiterlyk van andere volken. Gaat de taal eens volks verloren, zoo eindigt tevens het bestaan zelf van zoodanig volk. Een volk hetwelk deszelfs taal lief heeft, acht nog zich zelven als natie. Doet het volk afstand van deszelfs taal, zoo is zulks eene stilzwygende bekentenis dat het wil ophouden eene Natie te zyn. Aan het behoud der taal hecht zich dus op eene geheel byzondere wyze het behoud der nationaliteit."

(†) Men zie op dit stuk de *Verhandeling van den Heer* Willems, *over de Nederduitsche Taal- en Letterkunde*; 2 deelen, Antw. 1820 tot 1824.

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 22 Mei 1833.

BEKENDMAKING.

De HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer Kolonie heeft by dispositie van heden aan den Heer N. Rojer, Doctor in de Genees- Heel- en Vroedkunde, admissie verleend om als zoodanig op dit Eiland practyk te oefenen.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 23 Mei 1833.

De Heer J. H. Römer heeft heden als Klerk ten Vendu Kantore, den eed in handen van den HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie afgelegd, om, onder de verantwoordelykheid van den Vendumeester, by ziekte, afwezigheid of anderszins van dien ambtenaar, in deszelfs plaats te ageren.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

De Curaçaosche Courant.

A°. 1833. N°. 11.

PUBLICATIE

Houdende bepalingen tegen het kalk branden op Plantagien, tuinen en gronden aan publieke kassen verhypothekeerd tot nadeel der gemelde kassen.

WY Directeur in Rade van Policie over de kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal het aan ons is voorgedragen dat de publieke kassen bloot staan aan schade in de vermindering der waarde van sommige der plantagien, tuinen en gronden, welke aan die kassen verhypothekeerd zyn, door het kappen of neervellen van boomen op dezelve plantagien, tuinen en gronden tot het branden van kalk, uit hoofde dat zoodanige plantagien, tuinen en gronden daartoe niet of ongenoegzaam van hout gewas voorzien zyn.

Zoo is het, dat wy goedgevonden en besloten hebben vast te stellen zoo als vastgesteld wordt by deze: dat ieder eigenaar van plantagien, tuinen of gronden aan de publieke kassen alhier by hypotheek verbonden, welke op dusdanige plantagien, tuinen of gronden kalk-oven zoude willen aanleggen of kalk branden, by het indienen van het verzoekschrift tot dat einde aan den Directeur der kolonie, overeenkomstig de bepalingen der publicatie van Gouverneur en Raden dd. 21 November 1826, gehouden zal zyn met een bewysschrift van de Administrateurs der publieke kas aan welke die plantagien, tuinen of gronden verhypothekeerd zyn, te doen blyken dat het aanleggen van kalk-oven of het kalkbranden daarop niet tot vermindering der waarde derzelve en alzoo niet tot nadeel der kas onder hunne administratie zal kunnen strekken; zullende, ingeval het verzoek, tot kalk branden op plantagien, tuinen en gronden die aan eene publieke kas niet verhypothekeerd zyn, gedaan wordt, de eigenaar in zyn verzoekschrift stellige verklaring deswege moeten doen, terwyl de gene welke zich daarby aan onwaarheid of bedrog schuldig maakt, volgens de wetten tegen bedrog of falsiteit vastgesteld, zullen te regt gesteld en gestraft worden.

Gearresteerd op Curaçao den 15 Mei 1833. het 20ste Jaar van Zyner Majesteits regering.

De Directeur in Rade voormeld,
(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.
In kennis van my,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 20sten daaropvolgende.
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 7 Juny 1833.

NAMENS den HoogEd. Gestrengen Heer Directeur dezer kolonie, wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week eindigende den 15 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 18¼ Oncen wegen, en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys, een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16den Maart 1824 is vastgesteld.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE,

BEKENDMAKING.

ALZOO CASPER LODEWYK VAN UYTRECHT, zich aan den Raad van Policie alhier vervoegd heeft, om te mogen verkrygen brieven van manumissie voor de hem in eigendom aankomende Slavin MARIA ANGILA; zoo is het dat de gemelde Raad van Policie goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, en een iegelyk die eenig regt of pretentie op de genoemde Slavin mogt sustineren, op te roepen, om binnen den tyd van *drie* weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen of Couranten zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretary aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de verzochte brieven van manumissie verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Den 24sten Mei 1833.

BEKENDMAKING.

ALZOO MARIA ELLIS, Weduwe van CORNELIS RAVEN, Rz. zich aan den Raad van Policie alhier vervoegd heeft, met verzoek, om te mogen verkrygen brieven van manumissie voor de haar in eigendom aankomende Slavin MARIA PAULA; zoo is het dat de gemelde Raad van Policie goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, en een iegelyk die eenig regt of pretentie op de genoemde Slavin mogt sustineren, op te roepen, om binnen den tyd van *drie* weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen of Couranten zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretary aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de verzochte brieven van manumissie verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Den 24sten Mei 1833.

BEKENDMAKING.

ALZOO ANNA CATHARINA ELLIS, Weduwe van AREND HENDRIK DE ROCHEMONT, zich aan den Raad van Policie alhier vervoegd heeft, met verzoek, om te mogen verkrygen brieven van manumissie voor den haar in eigendom aankomenden Slaaf JOSEF of HOSE; zoo is het dat de gemelde Raad van Policie goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, en een iegelyk die eenig regt of pretentie op den genoemden Slaaf mogt sustineren, op te roepen, om binnen den tyd van *drie* weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen of Couranten zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretary aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de verzochte brieven van manumissie verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Den 24sten Mei 1833.

OPROEPING.

DE ondergeteekende geeft aan de belanghebbenden te kennen dat de rekeningen van Belasting op het Personeel en Mobilair en van Contributie tot instandhouding der Schuttery, welke by de doleantie op den 15 Mei dezes jaars zyn overgelegd en aangenomen, op het Algemeene Ontvangers Kantoor ter afhaling gereed leggen, en dat de genen die in gebreken mogte blyven zich in het bezit zyner rekening te stellen, daarom niet zal verschoond worden, van geregtelyke vervolging, ingeval het door hem verschuldigde niet op den behoorlyken tyd betaald zal zyn.

De Algemeene Ontvanger,
C. L. VAN UYTRECHT.

Den 7 Juny 1833.

TE KOOP.

Bÿ G. J. HOYER Cz.

Fraaÿ nieuw modische Amerikaansche Stoelen.

Den 31 Mei 1833.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—JUNY.

3. golet Aruba Pakket, Wever, Aruba

UITGEKLAARD—JUNY.

3. golet Dorothea, Esteves,
—— Maria Jacinta, Torres,
6. —— Aruba Pakket, Wever,

Sedert onze laatste zÿn er geene vaartuigen aangekomen van plaatsen waar men eenige staatkundige berigten kan vernemen; wy hebben dus ter vergoeding van dit gemis, dit nummer met staatkundige en wetenschappelyke mengelwerken moeten vullen.

Gemengde Berigten.

Vestiging eener Nieuwe Volkplanting op Nieuw-Holland.

Eene kompagnieschap heeft van het Engelsche gouvernement de vereischte volmagt bekomen, om in Australia de landstreek te bevolken, die gelegen is tusschen de 30 en 32 graden Z. B. en tusschen de 132 en 141 graden O. L. van Parÿs, benevens alle de aanhoorige eilanden. Aan hare ondernemingen in het binnenland, dat is te zeggen, noordwaarts, wordt geenerlei grensbeperking gesteld. De Gouverneur-Generaal zal door de kroon worden benoemd, het nÿverheidsbeheer zal geheel en eeniglÿk bÿ de kompagnieschap berusten. Eene door haar benoemde raadkamer zal voorloopig den Gouverneur worden toegevoegd. Het kapitaal der societeit is 12 millioen. Een vierde gedeelte dier som zal aan het Engelsche Gouvernement voor de afgestane gronden worden betaald, een ander vierde-gedeelte zal diegen om aan de kolonisten voorschotten te verstrekken om hunne fabrÿken en trafÿken voort te zetten; het overige zal gebezigd worden tot bouw-werken van algemeen belang, als bruggen, grachten, wegen, openbare gestichten in de steden, enz.

Te rekenen van het jaar 1833, het tÿdstip waarop het charter der Oost-Indische kompagnie eindigt, zal de kolonie eene volkomene handelsvryheid genieten. Insgelÿks wordt haar de vrÿstelling van alle administratieve of militaire belasting gewaarborgd, dat is te zeggen: dat zÿ gevrÿwaard is tegen alle geldheffing ten voordeele van het moederland, en tegen alle matrozenpressing of gedwonge manschap-ligting tot den krÿgsdienst. Het overige der statuten is overeenkomstig, met die, krachtens welke de oude koloniale kompagnieschappen der Vereenigde-Staten en de nieuwere kompagnie van Kanada zÿn gevestigd geworden. Wanneer het mannelÿk gedeelte der bevolking tien duizend volwassenen zal tellen, zal het wetgevend bestuur en het beheer der geldmiddelen aan eene door de kolonisten verkozene vergadering van volksvertegenwoordigers worden opgedragen.

Het ter stichting der eerste nederzetting gekozen punt, en hetwelk voor altÿd de zetelplaats van het Gouvernement zal worden, is het fort Lincoln, gelegen in hetgeen men de Spencer-golf noemt. Die golf is eigenlÿk wel niets anders dan eene diepe baai, of eene soort van rak, welke meer dan dertig mÿlen landwaarts inloopt, eene schoone en voortreffelÿke haven vormende, welker invaart bÿ alle in deze streken waaÿende winden wordt gemakkelÿk gemaakt. Een heerlÿk schoon en vruchtbaar eiland, dat der Kangoeroes, dekt dezelve tegen de slagen van den grooten Australischen Oceaan. Het is onbetwistbaar de schoonste gelegenheid die op de kusten van Nieuw-Holland gevonden wordt tot het vestigen eener landbouwende, handeldrÿvende en krÿgsmagtige volksplanting. De grond, tot eene groote diepte goede aarde, is er zeer vruchtbaar, toereikend bewaterd en met schoon woudgeboomte overdekt, de weêrsgesteldheid is er zacht en gelÿkmatig, het klimaat zeer gezond.

Er is een, in een godsdienstig gezigt vrÿ merkwaardig geval gebeurd in eene provincie van Frankrÿk, waar de geestelÿkheid de meeste magt heeft behouden. In het arrondissement Oranje (Vaucluse) heeft een vrÿ groot aantal katholÿke huisgezinnen het protestantisme omhelsd en zelve eene hervormde kerk opgerigt. Te Malaucène, anders misschien de meest pausgezinde stad der oude graafschap Venaissin, heeft die godsdienstige beweging plaats gehad; hoezeer men het aantal andersdenkenden vergroot hebbe, hoezeer er meer dan twee honderd toehoorders bÿ de predikatie, door naburige leeraren gehouden, tegenwoordig zÿn geweest, schynt het echter zeker, dat de kern der protestantsche kerk van Malaucène uit tien huisgezinnen bestaat, te zamen een vÿftigtal personen uitmakende. De nieuwe protestanten, onder welke men een even achtenswaardig als moedig burger, den Heer *M. E. Gaudibert*, opmerkt, hebben by de maire opgave van hunne verandering gedaan; het huis van een hunner dient voorloopig tot kerk, en zy vragen thans eenen leeraar.— Men telt onder die protestanten geene vermogende familie, maar het zÿn onbesprokene burgers, die algemeene achting genieten en de Julÿ instellingen opregt toegedaan zÿn. Klaar is het, dat die ingezetenen van Malaucène regt hebben om te verzoeken, dat hunne kerk onder de consistoriale afdeeling van Oranje opgenomen worde, en het hun, middelerwÿl vrÿ gelaten moet zÿn, om hunne godsdienst uit te oefenen, zonder eenige verhindering of plagen van de plaatselyke overheid te ondervinden. Wat zal nu het ministerie onder die godsdienstige bewegingen, welke zich op menige plaats openbaren, doen?

Het eenvoudigste zoude wezen, om de strikste onzydigheid in acht te nemen en de gemeenschap en het gebruik der kerkgebouwen aan het goedvinden der meerderheid over te laten. Maar de doctrinaire geest zal eene zoo gemakkelyke zaak welligt wonderlyk in de war brengen.—Waarschynlyk is het, dat zoo het tegenwoordige bewind blyft bestaan, deszelfs onbandig gedrag het vuur der godsdienst-geschillen zal aanblazen.—*Courrier Français.*

De pastoor *Höptle* van Spraibach, in Wurtemburg, geeft in de dagbladen het volgende berigt der inzegening van een huwelyk tusschen den heel-en vroedmeester der plaats van de katholyke, en eene jonge dochter uit Gschwend, van de evangelische geloofsbelydenis. De plegtigheid moest door den pastoor, daar de bruidegom in zyne parochie woonde, voltrokken worden. De predikant van Gschwend bood vriendschappelyk de Evangelische kerk hiertoe aan. Op den bepaalden dag bekleedden beide geestelyken zich in het pastoryhuis met het gewaad van hunnen stand. De predikant geleidde den pastoor naar de kerk. Vóór de heilige handeling werd een vers uit het evangelische gezangboek gezongen, gedurende hetwelk de pastoor naar het altaar ging. Na het eindigen van dit gezang hield de pastoor eene korte toespraak over 1 Timoth. IV : 8, waarop de echtverbindtenis volgde, terwyl een gezang uit het evangelische gezangboek weder het slot uitmaakte; "en zoo verlieten wy," zegt de pastoor, "weder met elkanderen het godshuis. Ons beiden scheidde in dit oogenblik slechts de gedaante van het kerkgewaad; want wy waren met eene echte christelyke liefde en eendragt bezield, en wekten elkander wederkeerig op, om, zoo veel van ons afhing, er toe by te dragen, ten einde de wederzydsche spanning hoe langer hoe meer op te heffen. Mogten toch alle geestelyken, zegt de pastoor ten slotte, zoo jegens elkanderen handelen, wy zouden spoedig ook by het volk den weerzin tegen andersdenkenden zien vervallen, en een band van broederschap en liefde zou ons omvatten, daarby aan ieder zyne godsdienstige gevoelens en gebruiken latende, dezelve, gelyk de zyne, als heilig eerbiedigende. De Heere schenke daartoe Zyne genade."

Men beweert algemeen, dat de graaf DE CELLES, dadelyk na zyne naturalisatie, een brevet van invoer zal bekomen, ten einde zyne methode om spersies te eten, waardoor hy zich in de *Nederlanden* zulk eenen grooten naam gemaakt heeft, ook in *Frankryk* in beoefening te brengen.

Een der Belgische dagbladen maakt de volgende naïve opmerking: "Wil men een verheven voorbeeld van gelykheid in rang tusschen de helden van het Fransche bevrydingsleger in *Belgie*, men leze het antwoord van den maarschalk GERARD aan den hertog van *Orleans*, die zich in de loopgraven wilde begeven zonder zyne beurt af te wachten. "*Hier geldt noch rang noch aanzien.*" Maar een uur daarna wordt de pantalon van den hertog van Nemours door een weinig opstuivend zand by het springen van eene in zyne nabyheid neergevallen bom bemorst, en dat voorval wordt in het officiele bulletin als eene belangryke gebeurtenis vermeldt; terwyl de twee dappere kanonniers, JACQUES DUFOUR en PIERRE MARLET, door een vyandigen kogel te morsel geschoten worden, zonder dat de *Moniteur* er een woord van rept.

Wil men een staaltje van doctrinaire logica? De maarschalk GERARD, schryft aan den generaal CHASSE, dat de neutraliteit van *Antwerpen* in allen deele behoort gehandhaafd te worden; de eigendommen van byzondere personen moeten geene schade lyden by een vredelievend beleg, als dat der citadel; dit durft GERARD als een argument aanvoeren in den zelfden oogenblik, dat Fransche en Engelsche kruisers op de Hollandsche kusten de koopvaardyschepen wegnemen, naar *Rotterdam*, *Amsterdam* en andere Nederlandsche havens bestemd. Zoo redeneren de tweeslachtige leerlingen van MACHIAVEL en COUSIN.

— Een Italiaan, *Galbassera* genaamd, heeft te Milaan een middel gevonden, om violen uit 3 stukken hout te vervaardigen, in plaats van uit 10 stukken, waaruit de gewone violen zyn te zamen gesteld. Deze uitvinding is niet alleen minder kostbaar, maar maakt het instrument welluidender. Het koninklyk instituut te Milaan moedigt den uitvinder aan door zyne nieuwe violen aan te bevelen en te verspreiden.

— By het graven van een onderaardsch kanaal te Tivoli, onder den berg Cacillo om aan den loop van de rivier Arno eene andere wending te geven, heeft men onder dien berg eene begraafplaats der Romeinen gevonden, bevattende 30 wel bewaard geblevene lyken, en belangryke medailles en inscriptien. De naam van *Lesbia* wordt dikwyls gevonden, en daar deze plaats in de nabyheid van de stad Catulla ligt, zoo meent men, dat het de begraafplaats van den dichter *Lesbia* is. De gevondene voorwerpen zyn in het gemeentehuis van Tivoli geplaatst.

GRIEKENLAND.—Men heeft onlangs een voortreffelyk beeld, het welk men veronderstelt dat van Theséé te zyn, in eene der kluizen van Oud-Athene gevonden; hetzelve is naakt, heeft eene heldhaftige gestalte zoo als Apollo van Belvedèro, en is van het schoonste marmer en van de beste styl van beeldhouwkunst. Het hoofd is op eenigen afstand van het beeld gevonden geworden, en zal gemakkelyk op de plaats, waar het afgebroken is, gezet kunnen worden. Een tempel, waarvan 3 pilaren nog bestaan, is ontdekt geworden op de plaats waar men veronderstelt dat de oude stad gelegen was. Om de schatten die er in begraven leggen optedelven, zal het gansche gedeelte van deze stad omtrent vier en tachtig voeten diep uitgegraven moeten worden; maar men heeft zoo weinige geldmiddelen om dit werk te ondernemen, en het volk is zoo haastig om op dien grond te bouwen, dat dit overschot weer binnen korten tyd bedolven zal worden en voor altyd verdwenen zyn.

Uitbarsting van den berg Etna.

(Uit de *Mercury* van Nieuw York.)

Een brief uit Messina aan een handelhuis te Boston, geeft de volgende beschryving der jongste uitbarsting van de ETNA.

"Ik heb U te melden dat een der verschrikkelykste uitbarsting van den berg ETNA, onbekend sedert vele jaren, thans plaats heeft. Drie nieuwe kraters hebben zich gevormd, waarvan een lava, de andere steen en zand uitwerpt en de derde slechts rook uitdampt. De lavastroom strekt zich reeds uit zoo ver als een myl in breedte en omtrent achtien mylen in lengte. Deze uitbarstingen veroorzaken groote schaden aan eigendommen, aangezien vele schoone en vruchtbare dalen zyn opgevuld en duizende vruchtboomen vernield geworden door de lavastroom, en vele dorpen door de aanhoudende aardbevingen, welke de uitbarstingen vergezellen.

"Dewyl de lavastroom langzaam voortloopt, (anderhalve myl in 24 uren,) zyn de inwoners instaat geweest zyne vernieling te ontvlugten en zich in de ommestreken te begeven, zoo dat het land in den omtrek des bergs, op verscheidene mylen afstands met de gevlugte inwoners als opgevuld is, welks getal nog vermeerderd wordt, door tien duizend vreemdelingen, die in tenten wenen en het schouwspel der verwoesting zyn komen bezigtigen. Het is des menschen lust verwoestingen te aanschouwen! Zy veroorzaken teffens groote zorg aan de arme inwoners der verlatene dorpen door het duur en schaars maken van levensmiddelen.

"Het is te vreezen dat indien de uitbarstingen niet spoedig ophouden, het schoone dorp Bronza, beroemd zoo wegens de goede witte wyn, welke er geteeld wordt, als wegens de titel welken hetzelve als eene heerlykheid voort, welke door den Koning van Napels aan Lord Nelson, na een van deszelfs roemryke overwinningen, geschonken is geworden, eene prooi derzelver verwoesting zal worden. De lava is slechts weinige mylen van hetzelve verwyderd.

"Deze plaats (Messina) ligt zeventig mylen van den berg af; elk een komt hier om de uitbarstingen te zien; het schouwspel is groot maar te gelyk verschrikkelyk. De lava had zich in de laatste dagen in eene hoogte omtrent 60 voeten opgehoopt en werd verwacht alle oogenblikken neder te storten. Het is op deze wyze dat de lava van den berg nederdaalt, niet als een waterstroom dat aanhoudend voortvloeit, maar zy hoopt zich op tot, eene groote hoogte, waarna als de top te zwaar wordt, zy nederstort en voortvloeit tot eenige mylen afstands wanneer zy weder ophoopt en zoo voort."

Fransche beleefdheid.

De Fransche Natie is eene hoogst beschaafde Natie! Het kan zyn; maar het Fransche gouvernement is zulks niet.—De Fransche Natie weet waren heldenmood, ook zelfs in vyanden, op prys te stellen en te vereeren!—Het kan zyn; maar het Fransche gouvernement voorzeker niet.—De Fransche Natie is gevoelig, menschlievend! Het kan zyn; maar het Fransche gouvernement handelt in eenen tegenovergestelde zin. Zietdaar drie stellingen, die wy met bewyzen moeten staven, om te toonen, dat geene lasterzucht, maar zuivere waarheidsmin onze pen bestuurt.

Wy achten het Fransche gouvernement alleronbeschaafdst: wyl het, 1°. in tyd van algemeenen vrede oorlog gevoerd heeft tegen *Nederland* om redenen, die ten eenemale ongegrond en uit de lucht gegrepen waren; 2°. omdat het, dien oorlog aangevangen hebbende ter zoogenoemde ten uitvoer legging van het traktaat van 15 Nov. 1831, op dringend verzoek van *Belgie* en aanstoken van *Engeland*, na de ontruiming der Antwerpsche citadel, onze brave bezetting gevankelyk heeft weggevoerd: dus met der daad getoond heeft, dat het slechts te doen was, om gyzelaars te hebben, ten einde ons beter naar de pypen der Anglo-Gallische compagnieschap te doen dansen; een gedrag, dat men van eene Kanibalen-regering, maar nooit van eene vryheid-en eerlykheid-predikende had kunnen verwachten.

Wy beschuldigen het Fransche gouvernement, dat het geen vereerder van waren heldenmoed in vyanden is. 1° omdat het zich, by voortduring, vyandig jegens helden betoont, die op de achting van de geheele wereld aanspraak hebben, op geheel *Nederland* namelyk, welks hoofd-, dat is handels-belangen, het, in zamenspanning met het Engelsch-Algerynsch gouvernement, onafgebroken blyft benadeelen; 2°. omdat het deszelfs Koning op nieuw, door dien lagen, allerdespotiekste maatregel, wil dwingen tot het onderteekenen en aannemen van voorschriften, die met hoogstdeszelfs eer en waardigheid stryden.

Wy stelden eindelyk, dat het Fransche gouvernement het tegenovergestelde van gevoelig en menschlievend handelt. 1°. Omdat het onze krygsgevangenen, door gebrek aan de noodige voorzieningsmiddelen tot hun onderhoud, van honger en kommer zou hebben doen versmachten, indien de weldadigheid onzer landgenooten dat gebrekt niet, zoo spoedig en voldingend mogelyk, had trachten te verhelpen; 2°. omdat het die krygsgevangenen, tegen alle volken-regt aan, blyft gevangen houden, en Koning WILLEM van het bezit eeniger duizende getrouwe en in den hoogsten nood beproefde kryglieden versteekt, die de billykste aanspraak op zyne erkentenis hebben, en oneindig beter lot waardig zyn, dan als misdadigers in vreemde boeyen te zuchten.—Waar zyn de lofzangers der Fransche wellevendheid en edelmoedigheid, by het vernemen der vriendschapsbewyzen aan onze brave citadellers, na de overgaaf van den Antwerpschen vyfhoeks-puinhoop? Dat zy te voorschyn treden en die wellevendheid en edelmoedigheid nog staande houden by het lezen der algemeene klagten over het geen onze dappere vaderlandsche helden te *St. Omer* en elders hebben geleden. Indien het lyf dier helden met wind, of handgeklap, of bravo's, of lofuitingen te vullen en te verzadigen geweest ware, hun leger, uit die bestanddeelen zamengesteld, zacht en gemakkelyk had kunnen gemaakt worden: ja, dan had de krygsgevangen verklaarde en naar *Frankryk* vervoerde Antwerpsche citadel-bezetting het in *Frankryk* alleruitmuntendst gevonden; maar wind, noch handgeklap, noch bravo's, noch lofuitingen stilden den honger van hen, die gedurende ettelyke dagen aan het noodige gebrek gehad hadden, noch veranderden het hun toegeschikte schrale strooleger in een donzen bed; terwyl bovendien de Nederlandsche maag zich niet even zoo gemakkelyk met eene *soupe de maigre* laat te vreden stellen als die der Franschen, die, by ontbering van het noodige voedsel, zich met dansen kunnen verzadigen.

Edeldenkende Vaderslanders! U zy derhalve vernieuwde lof toegebragt, die gaarne en overvloedig aanzienlyke bydragen hebt willen zamen garen, om onze dierbare landgenooten en eer- en roemverdedigers verkwikking aan te bieden in den Franschen kerker!—Uwe eigendommelyke, nationale en boven Fransche, dat is: dorre edelmoedigheid zeer verre verheven zucht voor ware broederliefde, heeft hen voor den hongersdood beveiligd, gelyk zy U door hunnen moed op zegepraal hebben doen roemen, in weerwil der door *Frankryk* behaalde overwinning!

Wy hadden, na den tiendaagschen veldtogt, die met het volste regt geleverd werd, ook krygsgevangenen, en wel Belgen; zyn ook deze, schoon zy op de laagste sport van heldenwaarde stonden, zoo erbarmelyk in *Naarden* en elders door ons gouvernement bejegend en verpleegd, dat zy langs de straten hun brood hebben moeten bedelen, als onze *Leonidassen* in *Frankryk?*

En niettegenstaande dit, heeft het Fransche gouvernement het *zenith* van beschaving en verlichting, en *Nederland* het *centrum* van ruwheid en verbastering. Moet het opgenoemde integendeel niet iederen waarheid-minnaar van zelf tot het besluit brengen, dat het omgekeerde zonneklaar is?—*Arnh. Courant.*

(Uit eene Arnhemsche Courant.)

De vyf groote Mogendheden, door Nederland, voor de Vierschaar van Europa gedaagd.

Eer wy het beloop van deze dagvaarding, beneven het uitgesproken vonnis, beschryven, zoo als ons oogmerk is, zullen wy iets aangaande den aard en de achtbaarheid van bovengenoemde, misschien by velen niet genoeg bekende, vierschaar vooraf laten gaan.

Het personeel van deze vierschaar bestaat uit alle kundige, doorziende, beschaafde, onafhankelyke, onpartydig oordeelende alleen naar de eenvoudige en onvervalschte beginselen van het gezond verstand, van regt en billykheid, van zedekunde en godsdienst, van onschuld, deugd en wezenlyke menschenwaarde en verdienstelykheid, zonder aanzien van persoon, rang of magt—in 't kort, uit alle regtschapene, verstandige en brave lieden der geheele bevolking van *Europa*. Deze allen brengen in 't openbaar hunne stemmen en advysen uit, hetzy ter plaatse van hunne woning, hetzy elders, zoo hun het meest gelegen komt. Secretarissen of geheimschryvers, benevens eenigen van de uitgelezendste mannen, leden, en gedelegeerde regters der vierschaar, hebben in onderscheiden gewesten van *Europa* hunne vaste zittingen, als zoo vele kanselaryen. Aldaar worden alle uitgebragte stemmen en advysen byeenverzameld, en de besluiten der meerderheid opgemaakt. Alsdan volgt de uitspraak, die geschiedt in naam der geregtigheid en van al de straks beschreven edelen, die tot de vierschaar van *Europa* behooren. De secretarissen leveren vervolgens de processen-verbaal, met de noodige bylagen en bewyzen voorzien, aan de bekwaamste en getrouwste geschiedschryvers over, welke voorts gelast worden die alle stukken in behoorlyke orde wereldkundig te maken, en naaukeurig zorg te dragen, dat de executie van het uitgesproken vonnis der veroordeelde party, en de vryspraak of zegepraal der andere, voor het oog van tydgenooten niet alleen, maar ook van de geheele nakomelingschap voltrokken worde.

Hieruit is het alreede blybaar genoeg, dat deze vierschaar eene regtbank is van het hoogste ressort, van welke op geene andere regtbank, onder de menschen en volken, eenig verder beroep of appèl kan gedaan worden. Zy is daarom de achtbaarste en te gelyk de geduchtste van allen, zoo uit hoofde van de gevolgen harer uitspraken, als uit hoofde van de achtbaarheid der regters en de zuivere beginselen, naar welke zy oordeelt. Want, schoon zy hare uitspraken niet door corporele of pecuniele straffen en belooningen bekragtigt, zyn dezelve voor den schuldige niet te minder pynlyk en grievend, en voor den onschuldige niet minder streelend en roemwaardig; inzonderheid daardoor, dat deze hare straffen en belooningen zich tot eene onbeperkte ruimte van tyd en plaats uitstrekken, *zelfs over werelddeelen*, en tot het laatste nageslacht toe.

Voor die hooge vierschaar nu heeft *Nederland* de vyf mogendheden gedaagd, die zich als scheidslieden en regters hadden opgeworpen tusschen hetzelve en het oproerig *Belgie*, en door hare afgezanten tot dat einde te *Londen* conferentie hielden. Na meer dan twee jaren lang te vergeefs op eene billyke uitspraak gewacht te hebben, en dat in eene zaak, die zoo klaar is als het onderscheid tusschen licht en duisternis; na al dien tyd verhinderd te zyn, eigen magt te gebruiken, om zich zelven regt te verschaffen, en hoe langer hoe meer ondervindende, dat de gemelde conferentie door niets anders dan trouwloosheid, verregaande partydigheid en vyandschap tegen *Oud-Nederland* zich liet beheerschen, heeft Koning WILLEM eindelyk de hoop op eene regtmatige schikking van dien kant moeten opgeven, en, verlaten van zyne bondgenooten, de zaak zonder verdere omwegen voor de vierschaar van *Europa* gebragt. By deze regtbank is door den Koning en de Nederlandsche Natie de volgende aanklagte gedaan:

1°. Dat de vyf mogendheden of derzelver ministers, van den beginne af, de questie uit haar verband hebben gerukt, geheel verwikkeld en verward hebben, en zich grovelyk bezondigd tegen een' allezins wettigen Koning, door een oproerig volk met denzelven als in een' gelyken rang van souvereiniteit te plaatsen.

2°. Dat zy, in plaats van de strafbaarste rebellen tot onderwerping te brengen, zoo als zy in den beginne met een enkel woord hadden kunnen doen, dezelven tegen het wettig gezag hebben opgezet, in bescherming genomen, en alzoo het allerschandelykste oproer openlyk gewettigd en aangemoedigd.

3°. Dat zy daarenboven het muitend *Belgie* eigendunkelyk voor een onafhankelyk volk verklaard hadden, schoon het nooit een volk geweest was, en aan hetzelve, ter belooning van de muitery, regten en een grondgebied geschonken, schoon het door zyn baldadig revolutionair gedrag alle regten en eigendom verbeurd had.

4°. Dat de mogendheden, ter bevestiging van het gewapend oproer, uit haar midden een hoofd daaraan gegeven hadden, onder den naam van Koning; en dat zy van dat alles, hoe wederregtelyk ook, zich tot waarborgen hadden aangesteld.

5°. Dat zy daarentegen, in het belang der oproerlingen, *Oud-Nederland* van zyn eigendom en regten wilden berooven.

6°. Dat zy, in weerwil Koning WILLEM van de verdiende straf en onderwerping aan zyn gezag, zoo als hy van oproerige onderdanen vorderen kon, afstand deed, en, om des vredes wilde, alle mogelyke toegevendheid gebruikte, dezen echter voorwaarden wilden opdringen, die volstrekt met de eer en onafhankelykheid van zyn getrouw volk onbestaanbaar waren.

7°. Dat zy, toen de Koning de voorgeschreven artikelen niet konde noch mogt aannemen, hem daartoe wilden dwingen, en werkelyk met eene ongehoorde overmagt en het brutaalste geweld waren aangevallen.

8°. Dat alzoo de mogendheden de heiligste regten en traktaten niet alleen openbaar geschonden hadden en voortgingen te schenden, maar ook gedurig tegen hunne eigen verklaarde beginselen, en strydig met zich zelven handelden, daar zy vooraf de non-interventie hadden vastgesteld, en nogtans by herhaling gewapenderhand *tegen Nederland* tusschen beiden waren gekomen, zoodra *Nederland* alleen het genoegzaam in zyne magt had, om de afvallige gewesten tot een' billyken vrede of vergelyk te verpligten, daar zy zelven onder de voorgeschreven 24 artikelen bepaald hadden, dat de ontruiming van het wederzyds grondgebied veertien dagen na de ratificatie dier artikelen geschieden moest, echter *Nederland* vooraf tot de ontruiming wilden dwingen; en eindelyk, terwyl zy onophoudelyk verklaarden den algemeenen vrede te willen bewaren, dat zy zelven ongedwongen den oorlog begonnen en den vrede van alle landen in het uiterste gevaar hadden gebragt.

Nadat de vierschaar deze beschuldigingen gehoord had, heeft zy terstond partyen tot verantwoording opgeroepen; doch wyl dezelve, ook na eene tweede en derde sommatie, weigerachtig bleven te compareren, en intusschen voortgingen in hunne geweldenaryen, tegen *Nederland*, is de vierschaar overgegaan tot het naauwkeurig onderzoeken der ingebragte bezwaren, alsmede van de bygevoegde bewysstukken. En bevindende, dat de aanklagte in alle deelen regtens en gegrond was, heeft zy, met eenparige stemmen, de aangeklaagden veroordeeld, als schuldig aan de gruwzaamste mishandelingen tegen een achtingswaardig en onafhankelyk volk en deszelfs even achtingswaardigen Koning dus aan heiligschennis van het natuur-en volkenregt, aan eene geheele omkeering van zedelyke en maatschappelyke orde, en aan hoog verraad tegen de menschheid, alwaaromme zy verwezen worden tot al de straffen, op zulke zware misdaden gesteld, die voortvloeyen uit de algemeene verachting, waaraan in der tyd, en by de geheele nakomelingschap, de leden der Londensche conferentie worden overgeleverd. En ten einde dit vonnis in alle rigeur worde uitgevoerd, zullen de namen dier leden in de geschiedboeken der wereld met zwarte kolen geteekend staan, en onbewimpeld de geheele handeling, benevens alle authentieke stukken en bylagen, beschreven en door middel der drukpers onder alle Natie en geslachten verspreid worden.

Aan dit, door de hooge vierschaar van *Europa*, geslagen vonnis, was annex een besluit van dezelfde regtbank, dat het doel der geschiedenis, bevattende, aan den eenen kant, de laaghartige en wederregtelyke handelingen der conferentie, en aan den anderen kant het grootmoedig en roemwaardig gedrag van *Nederland*, voorzien zou worden met twee in koper gegraveerde platen; de eene vertoonende eene schandzuil, en de andere eene eerezuil, volgens de daarby opgegeven ordonnantie en teekening.

De schandzuil bestaat in een' vyfzydig podestal, waarop aan de eene zyde staan afgebeeld vyf gedrogtelyke gestalten, in menschelyke gedaante. Van binnen is dezelve gevuld met doodsbeenderen, van boven gedekt door een verschrikkelyk monsterdier, dat, met tanden en klaauwen woedend alle regtsacten, verbonden, wetten enz. verscheurt, en tot op schrift heeft: *Het geweld* Onder aan den voet kruipen eene menigte kanibalen, banditen, jezuiten en allerlei soort van addergebroedsel, waar een vaandel uitsteekt, met het woord: *Libertait.* De vyf genoemde gestalten hebben de eene hand over deze kronkelende menigte uitgestrekt, vertoonende aan dezelve een protocol, van inhoud: *Gy zyt onze broeders en bondgenooten; wy zyn uwe beschermers en waarborgen.* Met de andere hand op het monster *Geweld* wyzende, willen zy te verstaan geven, dat dit de wereld zal regeren.

Aan de regterzyde hiervan ziet men de vergaderzaal der vyf afgevaardigden. Twee van dezelven zitten op verheven gestoelten, als te gelyk of beurtelings presiderende en met drift het woord voerende, zoo als hunne vonkelende oogen en hevige gebaarmakingen aanduiden. De drie overige leden zitten met half gesloten oogen in eene duttende houding en knikkebollende in 't midden. Op de tafel ligt een groot paket papieren, welks omslag tot opschrift heeft: *Protocollen. Monumenten van zotheid, onregt en tegenstrydigheid.*

De volgende zyde is gestoffeerd met allerlei soort van moord-en wapentuig, waarby zich byzonderlyk onderscheidt een monstreuse mortier of bomketel, de *Luiksche* genaamd.

De vierde zyde vertoont de vereenigde Fransche en Engelsche vloot, jagt makende op weerlooze Nederlandsche koopvaardyschepen. Boven aan leest men: "*zeeschuimers en roovers in 't groot.*"

De vyfde, eindelyk, bevat meer dergelyke beruchte wapenfeiten der Engelschen en Franschen; onder anderen het bombardement van *Koppenhage*, de inneming van *Ancona*, en van de ruïne der Antwerpsche citadel.— De namen der hoofdpersonen, op deze schandzuil voorkomende, zyn allen met eene zwarte kool geteekend.

De eerzuil, op de tweede plaat afgebeeld, is een prachtig tempelgebouw, welks voormuur van arduin en het fraaiste marmer is opgetrokken. In het frontespies staat met gouden letters geschreven: *Tempel des roems.* Op het toppunt is de *Faam* geplaatst, die, met een uitgestoken trompet, den roem naar alle zyden uitbazuint.— Het ruime voorportaal is eene verlengde eerepoort, waarvan de bogen met guirlanders en bloemkransen behangen zyn. Uit het voorportaal komt men in een groot langwerpig rond vertrek, by welks binnentreden het oog terstond valt op den met twee albasten trappen verhoogden vloer aan het achtereinde; tegen over den ingang op den voorgrond van dit theater staat de Hollandsche Maagd, in eene fiere houding; naast dezelve Koning WILLEM, op zynen troon gezeten, in groot kostuum en met alle attributen van vorstelyke waardigheid en Majesteit. Boven de hoofden spreiden de engelen des Vredes en der Geregtigheid hunne vleugelen uit. Rondom de Hollandsche Maagd en den troon scharen zich de Eendragt, de Standvastigheid, gepaard met de Toegevendheid, de goede Trouw, de Wysheid en Godsdienst, allen met palmtakken der overwinning in de hand, die zy der Maagd en den Koning toereiken. De wanden der zaal zyn aan weerszyden versierd met tropheën van *Neêrlands* heldendaden ter zee en te lande, uitloopende op de straks bescherven achtergroep en besloten wordende aan den eenen kant met een uitvoerig schilderstuk van den tiendaagschen veldtogt, en aan den anderen kant met een dito van VAN SPEYKS heldendaad en en van CHASSE, omringd van zyne dapperen. Boven het hoofd des laatstgenoemden staan de woorden: *Hy heeft de citadel verdedigd en behouden, zoolang het eene* CITADEL *was. Alleen den puinhoop heeft hy den vyand overgegeven.*

Ingevolge de laatste gebeurtenissen, heeft de vierschaar van *Europa* nog de volgende uitspraak gedaan:

Aan den Koning van *Nederland* wordt het volle regt toegekend, van de vyf mogendheden, daar zy de oproerlingen voor een onafhankelyk volk verklaard en dus het Weener-contract verbroken hebben, te eischen:

1°. Voor den afstand van *Belgie, Oost-Vriesland* en de afgenomen overzeesche bezittingen, of eenig ander equivalent, hetzy van grondgebied, hetzy in geld.

2°. Van het Engelsch en Fransch gouvernement in 't byzonder 25 millioen, ter vergoeding van oorlogskosten, behalve de teruggave der geroofde schepen en schadeloosstelling voor iederen bodem.

3°. Zal de Koning van *Nederland* het regt hebben de *Schelde* te sluiten, en andere zeehavens van *Belgie* te blokkeren, en deszelfs handel en zeevaart alle mogelyke afbreuk te doen, tot zoo lang de voormelde artikelen behoorlyk geratificeerd of voldaan zyn.

4°. In geval van weigering, zullen de boedels der gemelde mogendheden voor insolvent, de leden der Londensche conferentie voor eerloos verklaard en in de geschiedenis met den stempel van infamie gebrandmerkt worden.

5°. Daar de vierschaar geene andere dwangmiddelen bezit, dan die welke de zedelyke kracht van het heilig regt, en van de openbare opinie der gezonde redeneerende en der beschaafde wereld vereenen; en daar het mogelyk of zelfs waarschynlyk is, dat de veroordeelden, steunende op de heerschappy van het geweld en de overmagt, te gewetenloos zyn, en te veel het gevoel van schaamte en eer verloren hebben, om zich aan de uitspraken van de vierschaar van *Europa* te storen, geeft zyn de weerspannige onverlaten, beladen met den haat en vloek der wereld, over aan de regtbank, die, boven alle menschelyke regtbanken oneindig verheven, tevens met almagt in Hemel en op aarde bekleed is; aan Hem, die niet alleen het ligchaam kan dooden, maar ook de zielen in de helle kan verderven. Hem alleen komt de wrake toe, die door geene aardsche magt ontweken kan worden.— Wee U, die nu lacht, gy zult weenen, alzoo het regt is by God verdrukking te vergelden, den genen, die anderen verdrukken.

JUSTITIA.